

BUGÜN

“2 NİSAN DÜNYA OTİZM FARKINDALIK GÜNÜ”

BİZ EVDEYİZ, SEN DE EVDE KAL!

Son 3-4 aydır dünyanın birçok köşesinde insanların yaşamını tehdit eden Koronavirüs maalesef ülkemizi de etkiliyor ve günden güne de hasta sayımız ve kayıplarımız artıyor, öncelikle tüm hastalarımıza şifa ve ebediyete yolladığımız vatandaşlarımıza da rahmet diliyoruz.

Bugün otizmin varlığına, otizmlilerin ve ailelerinin ihtiyaçlarına dikkat çekilmek üzere Birleşmiş Milletler tarafından ilan edilmiş “2 Nisan Dünya Otizm Farkındalık Günü”. Daha birkaç gün önce CDC (The Centers for Disease Control and Prevention/Hastalıkları Önleme ve Kontrol Merkezi) tarafından 2016 verilerine göre 8 Yaşındaki Çocuklarda Otizm Spektrum Bozukluğunun Yaygınlığı açıklandı ve bir önceki 2014 verilerine göre %10 artışla maalesef görülme sıklığının 1/54 oranına ulaştığı görülmüş yani her 54 çocuktan 1’i otizmden etkileniyor.

Evet insanlık adına bir şeyler doğru gitmiyor veya bir şeyleri yanlış yapıyor olabiliriz. O halde en azından dünyaya gelmiş otizmliler ve onların aileleri için toplum olarak bir şeyler yapabiliriz.

Evet bugünlerde öncelikle hayatta kalma mücadelesi veriyoruz ve otizmlilerin sosyal kabulünden, tacize uğramalarından, tartaklanmalarından, yasalara rağmen eğitim süreçlerine gerektiği gibi dahil edilmemelerinden, ailelerinin dışlanmasından hatta ötekileştirilmesinden ve sosyal ihtiyaçlarının karşılanmamış olmasından şikayetçi olmayı birkaç aylığına ertelememiz gerektiği bilinciyle, şu anki amacımız ve önceliğimiz, hepimizin sağlığı için vatandaşlık ve insanlık görevlerimizi yapmaktır ve elimizden gelenleri yapmaya da çalışıyoruz.

Şu an, Türkiye’nin birçok köşesinde otizmliler ve aileleri diğer vatandaşlarımız gibi evlerine kapanmış hem Koronavirüs tehdidi ile hem de 365 günün her bir günü olduğu gibi otizmle kendi kendilerine mücadele ediyorlar. Boşanma oranı oldukça yüksek olan, otizmlilerde çoğunlukla da evlatlarının bakımı annelere kalır ve o anneler yalnız başlarına hem hayatın zorlukları hem de otizmin getirdiği ekstra zorluklarla mücadele ederler.

Üstelik bugünlerde bazı anneler daha da büyük sorunlar yaşıyor çünkü salgın sebebi ile sağlık çalışanı ve benzeri stratejik görevlerde olup da çalışması gereken otizmliler için evlatlarına sakinleştirici ilaçlar verip onları evde yalnız bırakarak toplum yararına görevlerine gitmek zorunda kalıyorlar. Bu annelerimiz arkalarında sadece o gün için evde yalnız başına bıraktıkları evlatlarını değil, aynı zamanda halen cevabını bulamadığı “**Evladıma ben öldükten sonra kim bakacak?**” sorusunu da bırakıyorlar ve çoğumuz hızla akıp giden hayatın içinde ne onların ne de evlatlarının farkına varabiliyoruz.

Bilindiği gibi otizmliler bireylerin birçoğu rutinlerinin bozulmasından olumsuz etkilenmektedir. Dolayısı ile eve kapandığımız bugünlerde birçok otizmlilerin günlük alışkanlıkları da kesintiye uğradı. Özel eğitim, spor aktivitesi ve benzeri diğer eğitimsel etkinliklere gidememenin yanı sıra, günlük ihtiyaçlarımızın karşılanması için yapmak zorunda kaldığımız ve çoğumuza angarya gelebilen markete, bakkala, fırına gitmek gibi rutinler, bazı otizmliler için yaşamlarının olmazsa olmazı rahatlatıcı faaliyetler de olabiliyorken şu an bunlardan da mahrum kaldılar. Konuşabilenler istisnasız her gün ailelerine neden bunları yapamadıklarını defalarca soruyor, cevapları tekrar tekrar alsalar da tatmin edici bulmuyorlar. Bu duruma otizmden etkilenme derecelerine göre hafif ya da çok ağır tepkiler verebiliyorlar. Daha ağır otizmliler ve hatta konuşamayan evlatlarımızın bu durumlara tepkileri ise maalesef bazen hemen hemen bütün komşuların duyabileceği biçimde yüksek dozda olabiliyor.

Devlet organlarımız ve destek veren vatandaşlarımızın, yaşlılarımız, evsizlerimiz, işsizlerimizin süreçlerini kolaylaştırıcı çabalarını çok değerli buluyor ve takdirle karşılıyoruz, ancak şu an evlerinde çaresizlik yaşayan birçok otizmliler ve ailesinin ihmal edildiğini düşünüyor ve fark edilmesini diliyoruz.

2 Nisan Dünya Otizm Farkındalık Günü vesilesiyle sesimizi duyurma şansı bulduğumuz bugün son olarak şunu iletmek isteriz. Ülkemizde büyük bir çoğunluk toplumsal sağlığımızı düşünerek evlerinden çıkmıyor, evet bazen sıkıldığımız da oluyor ama bilmeliyiz ki yüzbinlerce otizmliler ve aileleri Koronavirüs ile Otizm arasında sıkışmış olmalarına rağmen toplum sağlığımız için evlerinde kalıyor ve tüm vatandaşlarımıza “**EVDE KALIN**” diyor...